

AINEVALDKOND „VÕÕRKEELED”

1. Üldalused

1.1. Võõrkeelepädevus

Võõrkeelte õpetamise eesmärk Krootuse Põhikoolis on kujundada õpilastes eakohane võõrkeelepädevus, s.o suutlikkus mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut, suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja väärtustada erinevaid kultuure, oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi; mõista, et elus on vaja vallata mitut võõrkeelt.

Võõrkeelte õpetamise kaudu taotletakse, et põhikooli lõpuks õpilane:

1. omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab autentses teiskeelses keskkonnas iseseisvalt toime tulla;
2. on võimeline osalema erinevates võõrkeelsetes projektides, jätkama õpinguid emakeelest erinevas keeles ning on konkurentsivõimeline tulevases tööelus;
3. tunneb erinevaid keeli kõnelevaid rahvaid ja nende kultuure;
4. mõistab oma kultuuri ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
5. omandab edasiseks õppimiseks vajalikud oskused, mis suurendavad enesekindlust õppida võõrkeeli ja suhelda võõrkeeltes.

1.2. Ainevaldkonna õppeained ja maht

Ainevaldkonda kuuluvad A-võõrkeel ja B-võõrkeel. Krootuse Põhikoolis õpitakse A-võõrkeelena inglise keelt ning B-võõrkeelena vene keelt. A-võõrkeele õppimist alustatakse I kooliastmes 3. klassis ja B-võõrkeelega alustatakse II kooliastmes 6. klassis.

Õppeaine	Nädalatunde klassiti							Kokku
	3.kl.	4.kl.	5.kl.	6.kl.	7.kl.	8.kl.	9.kl.	
Inglise keel	4	4	4	3	3	3	3	24
Vene keel				4	3	3	3	13

1.3. Ainevaldkonna kirjeldus

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi. Võõrkeeled arendavad kultuuriteadlikku suhtlusvõimet, andes teadmisi eri maade ja eri keeli kõnelevate rahvaste kohta.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õpe lähtub Euroopa keeleõppe raamdokumendi põhimõtetest ning selles kirjeldatud keeleoskustasemetest. Kõigi võõrkeelte õpitulemusi on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel. Õpitulemused erinevates osaoskustes on esitatud ainevaldkonnakava lõpus keeleoskustasemete tabelis punktis 2.4.

Raamdokumendi ja Euroopa keelemapi põhimõtete rakendamine õppes võimaldab motiveerida õpilasi õppima võõrkeeli, arvestada nende ealist ning individuaalset eripära, suunata erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning anda õpilastele objektiivset tagasisidet saavutatu kohta. Kõik see toetab õpimotivatsiooni püsimist ning iseseisva õppija kujunemist.

Nüüdisaegne keeleõpe on allutatud kommunikatiivsetele vajadustele, lähtutakse õppijast ja tema suhtluseesmärkidest. Keeleõppes on tähtis eelkõige keele kasutamise oskus, mitte pelgalt keele struktuuri tundmine. Keeleline korrektsus kujuneb õpilasel pikaajalise töö tulemusena.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse – kuulamise, lugemise, rääkimise ja kirjutamise – arendamise kaudu, seepärast on ka õpitulemused esitatud osaoskuste kaupa. Neid osaoskusi õpetatakse lõimitult. Keeleõpe rikastab mõtlemist, arendab oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning neist aru saada. Nendes valdkondades toetub võõrkeeleõpetus emakeeleõpetusele ja vastupidi.

Põhikooli õpilases arendatakse oskust võrrelda oma ja võõrast kultuuri, leida nende sarnasusi ja erinevusi, mõista ning väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Võõrkeeleeõppe nõuab avatud ning paindlikku meetodilist käsitust, et kohendada õpet õpilase vajaduste järgi. Õpilaskeskse võõrkeeleeõppe tähtsamad põhimõtted on:

1. õpilase aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeelee kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
2. keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õpilase huvidele;
3. erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) rakendamine;
4. õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ning nõustajaks teadmiste omandamises;
5. õppematerjalide avatus, nende kohandamine ja täiendamine õpilase eesmärkide ning vajaduste põhjal.

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtluses, siis on keeleõppe keskmes teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed; erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õppe kestusest ja tundide arvust.

1.4. Üldpädevuste kujundamine

Pädevustes eristatava nelja omavahel seotud komponendi – teadmiste, oskuste, väärtushoiakute ja käitumise – õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist.

Võõrkeeleeõpetuse eesmärkides ja tulemustes sisalduvad keelepädevus, kultuuridevaheline pädevus (väärtushinnangud, käitumine) ning õpioskused. Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi (väärtuspädevust, sotsiaalset pädevust, enesemääratluspädevust, õpipädevust, suhtluspädevust, 3 matemaatikapädevust, ettevõtlikkuspädevust) seatud eesmärkide, käsitletavate teemade ning erinevate õpimeetodite ja tegevuste kaudu.

Kultuuri- ja väärtuspädevuse arengut toetatakse õpitavaid keeli kõnelevate maade kultuuride tundmaõppimise kaudu. Õpitakse mõistma ja aktsepteerima erinevaid väärtussüsteeme, mis lähtuvad kultuurilisest eripärast.

Sotsiaalne ja kodanikupädevus. Igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on sobivate keelendite valiku kõrval vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid. Seetõttu on sotsiaalne ja kodanikupädevus tihedalt seotud väärtuspädevusega. Sotsiaalse ja kodanikupädevuse kujundamisele aitavad kaasa erinevad õpitöövormid (nt rühmatöö, projektõpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleeõppes kasutatavate teemade kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeleõppes käsitleda arutluste, rollimängude ning muude õpitegevuste kaudu, mis aitavad õpilastel jõuda iseenda sügavama mõistmiseni. Oma tugevate ja nõrkade külgede hindamine on tihedalt seotud õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse pidevalt erinevaid õpistrateegiaid rakendades (nt teabe otsimine võõrkeelsetest allikatest, sõnaraamatu kasutamine). Olulisel kohal on eneserefleksioon ning õpitud teadmiste ja oskuste analüüsimine (nt Euroopa keelemapi põhimõtetest lähtuvalt).

Suhtluspädevus on võõrkeeleeõppes keskne. Võõrkeeleeõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea eneseväljendusoskus, teksti mõistmine ja tekstiloomine on eduka suhtlemise eeldused võõrkeeltes. Koos suhtluspädevusega arendatakse õppijas oskust võrrelda oma ning võõra kultuuri sarnasusi ja erinevusi, mõista ning väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist

võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Matemaatika-, loodusteaduste- ja tehnoloogiaalase pädevusega seonduvad võõrkeeled suhtluspädevuse kaudu. Esmalt õpitakse võõrkeeles nt arvutama ning seejärel vastavalt keeleoskuse arengule mõistma erinevate elu- ja tegevusvaldkondade tekste, sh teabegraafikat või muul viisil visuaalselt esitatud teavet. Õpitakse kasutama tehnoloogilisi abivahendeid eri liiki tekste luues, korrigeerides ja esitades.

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleskus. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas avardab õppija võimalusi viia ellu oma ideid ja eesmärke ning loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega.

1.5. Võõrkeelte valdkonna lõiming teiste ainevaldkondadega

Võõrkeelte ainekavad arvestavad teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste ainevaldkondade kaudu. Võõrkeeles õppes kasutatavad materjalid täiendavad teadmisi, mida õpilane omandab teistes õppeainetes, andes õpilasele keelevahendid erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks. Võõrkeelte omandamisel tuleks kasutada koostöös teiste ainevaldkondadega keeleoskuse integreeritud õppematerjale, s.o lõimitud aine- ja keeleõpet (LAK-õpe, keelekümbelus). Võõrkeeleskus võimaldab muu hulgas õppijale ligipääsu lisateabeallikaile (teatmeteostele, võõrkeelsele kirjandusele, internetile jt), toetades sel moel materjali otsimist mõne teise õppeaine jaoks.

Keel ja kirjandus. Võõrkeeltele on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeles õppes rakendatakse emakeeles omandatud teadmisi: arendatakse kirjalikku ja suulist eneseväljendusoskust, luuakse tekste ning õpitakse neist aru saama. Kõik need teadmised ja oskused kantakse järgmist keelt õppides üle uude kultuurikonteksti.

Matemaatika. Matemaatikapädevuse arengut toetab numbrite tundmise ja arvutamise kõrval erinevates alustekstides leiduvate sümbolite, graafikute, tabelite ja diagrammide mõistmise ning tõlgendamise oskuse arendamine.

Loodus- ja sotsiaalsed. Lõiming kujundatakse erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu. Võõrkeelte õppes juhitakse õpilasi muu hulgas väärtustama looduslikku mitmekesisust ning vastutustundlikku ja säästvat eluviisi; ära tundma kultuurilist eripära ja järgima üldtunnustatud käitumisreegleid; kujundama oma arvamust ning olema aktiivne ja vastutustundlik kodanik.

Kunstiained. Kunstipädevusega puututakse kokku kultuuriteadlikkuse kujundamise kaudu, õppides tundma erinevate maade kultuurisaavutusi nii teemade (nt „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“) kui ka vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jm). Õpilasi suunatakse märkama ja väärtustama erinevaid kultuuritraditsioone ning maailmakultuuri mitmekesisust.

Tehnoloogia. Erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppe kaudu teadvustatakse tehnoloogia arengusuundumisi, seejuures arutletakse nt tehnoloogia kasutamisega kaasnevate võimaluste ja ohtude üle või tutvutakse eri valdkondade teadussaavutustega.

Kehaline kasvatus. Kehakultuuripädevus seostub võõrkeeltes tervisliku eluviisi ja kehalise aktiivsuse väärtustamisega. Võõrkeeles õppes (nii nagu kehalises kasvatuseski) tuleb sallivalt suhtuda kaaslastesse, järgida ausa mängu reegleid ning teha koostööd.

1.6. Läbivate teemade rakendamise võimalusi

Võõrkeelte õppe eesmärgid ja teemad toetavad erinevais kooliastmes õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid. Eelkõige on läbivad teemad seotud järgmiste teemavaldkondadega:

1. elukestev õpe ja karjääri planeerimine: „Õppimine ja töö”. Kujundatakse iseseisva õppimise oskus, mis on oluline alus elukestva õppe harjumuste ja hoiakute omandamisel. Erinevate õppevormide kaudu arendatakse õpilaste suhtlus- ja koostööoskusi, mida on muu hulgas vaja tulevases tööelus. Võõrkeelt õppides omandatakse eneseanalüüsiks ja enda tutvustamiseks vajalikku sõnavara, et ennast võõrkeeles esitleda ja oma mõtteid arusaadavalt edasi anda. Õpe võimaldab vahetult kokku puutuda töömaailmaga, nt käivad õpilased ettevõtteis, tutvuvad ainevaldkonnaga seotud ametite, erialade ja edasiõppimisvõimalustega. Nii kujuneb oskus koostada õpinguile ja tööle kandideerimiseks vajalikke dokumente;
2. keskkond ja jätkusuutlik areng: „Kodukoht Eesti”. Taotletakse õpilase kujunemist sotsiaalselt aktiivseks, vastutustundlikuks ning keskkonnateadlikuks inimeseks, kes hoiab ja kaitseb keskkonda ning, väärtustades jätkusuutlikkust, on valmis leidma vastuseid keskkonna- ja inimarengu küsimustele;
3. kodanikualgatus ja ettevõtlikkus: „Mina ja teised“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Kodukoht Eesti“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist aktiivseks ning vastutustundlikuks kogukonna- ja ühiskonnaliikmeks, kes mõistab ühiskonna toimimise põhimõtteid ja mehhanisme ning kodanikualgatuse tähtsust, tunneb end ühiskonnaliikmena ja toetub oma tegevuses riigi kultuuritraditsioonidele ning arengusuundadele;
4. kultuuriline identiteet: „Kodukoht Eesti”, „Riigid ja nende kultuur”. Taotletakse õpilase kujunemist kultuuriteadlikuks inimeseks, kes mõistab kultuuri osa inimeste mõtte- ja käitumisladi kujundajana ning kultuuride muutumist ajaloo vältel, kellel on ettekujutus kultuuride mitmekesisusest ja kultuuriga määratud elupraktika eripärast ning kes väärtustab omakultuuri ja kultuurilist mitmekesisust ning on salliv ja koostööaldis;
5. teabekeskond: „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist teabeteadlikuks inimeseks, kes tajub ja teadvustab teabekeskonda, suudab seda kriitiliselt analüüsida ning toimida selles oma eesmärkide ja ühiskonnas omaksvõetud kommunikatsioonieetika järgi;
6. tehnoloogia ja innovatsioon: „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist uuendusaltiks ja nüüdisaegset tehnoloogiat eesmärgipäraselt kasutada oskavaks inimeseks, kes tuleb toime kiiresti muutuvast tehnoloogilises elu-, õpi- ja töökeskkonnas;
7. tervis ja ohutus: „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“. Taotletakse õpilase kujunemist vaimselt, emotsionaalselt, sotsiaalselt ja füüsiliselt terveks ühiskonnaliikmeks, kes järgib tervislikku eluviisi, käitub turvaliselt ning aitab kaasa tervist edendava turvalise keskkonna kujundamisele;
8. väärtused ja kõlblus: „Mina ja teised“, „Kodu ja lähiümbrus“, „Kodukoht Eesti“, „Igapäevaelu. Õppimine ja töö“, „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“. Taotletakse õpilase kujunemist kõlbliselt arenenud inimeseks, kes tunneb ühiskonnas üldtunnustatud väärtusi ja kõlbluspõhimõtteid, järgib neid koolis ja väljaspool kooli, ei jää ükskõikseks, kui neid eiratakse, ning sekkub vajaduse korral oma võimaluste piires.

1.7. Õppetegevuse kavandamine ja korraldamine

Õpet kavandades ja korraldades:

1. lähtutakse õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetatakse lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
2. taotletakse, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;

3. võimaldatakse õppida üksi ning koos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseiks ning iseseisvaks õppijaiks;
4. kasutatakse diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;
5. rakendatakse nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogial põhinevaid õpikeskkondi ning õppematerjale ja -vahendeid;
6. mitmekesistatakse õpikeskkonda: muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, arvuti/multimeediaklass, õpilasvahetus, õppereisid, kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega jne;
7. kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne.

Õppesisu käsitlemise valiku teeb aineõpetaja arvestusega, et kooliastmeti kirjeldatud õpitulemused, üld- ja valdkonnapädevused ning ainepädevused oleksid saavutatud.

1.8. Hindamise alused

Õpitulemuste hindamise eesmärgid on toetada õpilase arengut, innustada õpilast sihikindlalt õppima, kujundada õpilase enesehinnangut, tekitada huvi võõrkeelte õppimise vastu ning luua seega alus elukestvate võõrkeelete õppele. Hindamisel lähtutakse põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest. Hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusi suuliste vastuste, sh esituste, kirjalike ja/või praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekavas taotletavatele õpitulemustele. Puudustele juhib õpetaja tähelepanu taktitundega, osutades võimalustele neist üle saada.

Õpitulemusi hinnatakse sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Õpitulemuste kontrollimise vormid peavad olema mitmekesised ning vastavuses õpitulemustega. Õpilane peab teadma, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

Väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi sisaldavate õpitulemuste kohta (nt huvi tundmine, väärtustamine, reeglite järgimine, teatmeallikate kasutamine) antakse tagasisidet. Tagasiside andmisel (sh keeleliste õpitulemustele) kasutatakse kõrvuti õpetaja hinnangutega õpilaste enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, võttes vajaduse korral abiks nt Euroopa keelemapi.

Hindamise korraldus täpsustakse kooli õppekavas.

1.9. Füüsiline õpikeskkond

Võõrkeelete õpe toimub Krootuse Põhikoolis klassides. Tunnis on võimalik kuulata eri helikandjaid (nt CD, kassetid) ja vaadata videoid. Õpetajal on Interneti-ühendusega arvuti ja soovi korral saab kasutada esitlustehnikat (projektorit, kõlarit). Arvutiklassi arvutid on varustatud veebikaamera, kõrvaklappide ja mikrofoni. Kõikides klassides on sõnaraamatud. Õpetaja käsutuses on suur valik kaarte, grammatikatabeleid ja pilte, mida õpilastele aine näitlikustamiseks eksponeerida.

Võõrkeelekabinetis on lugemisvara inglise ja vene keeles.

Kevadel ja sügisel toimuvad hea ilmaga mõned tunnid õues.

2. Ainekavad

2.1. A-võõrkeel - Inglise keel

2.1.1. Õppe- ja kasvatuseesmärgid

A-võõrkeele õppega kujundatakse ainepädevus, mis sisaldab keelepädevust, väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi. Põhikooli lõpuks õpilane:

1. saavutab iseseisva keelekasutaja taseme, mis võimaldab selles keeles igapäevastes situatsioonides suhelda ning lugeda ja mõista eakohaseid võõrkeelseid originaaltekste;
2. huvitub võõrkeelte õppimisest ja nende kaudu silmaringi laiendamisest;
3. omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
4. omandab oskuse edaspidi õppida võõrkeeli ning pidevalt täiendada oma keeleoskust;
5. huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
6. oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteoseid, sõnaraamatuid, interneti), et leida vajalikku infot teisteski valdkondades ja õppeainetes.

2.1.2. Õppeaine kirjeldus

A-võõrkeel on enamikule õpilastest esimene kokkupuude teise keele ja kultuuriga, mistõttu üks A-võõrkeele õppe tähtsamaid ülesandeid on äratada õpilastes huvi teiste keelte ja kultuuride vastu ning tekitada võõrkeeleõppeks motivatsiooni. Võõrkeele kui suhtlusvahendi omandamine nõuab pikaajalist pingutust, mis eeldab õppija aktiivset osalust. Õppija keeleoskuse arengut toetab lõimitud aine- ja keeleõpe. Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõtetest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ning õpitava keele kasutamisel.

Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist. Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm). Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õpilase võime mõista ja luua tekste. Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujundatakse suhtluspädevust. Põhikoolis on teemade käsitlemise lähtekohaks „Mina ja minu lähiümbrus“. Kõigis kooliastmes ning klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemasid käsitledes lähtutakse vastava kooliastme õpilaste kogemustest, huvidest ning vajadustest. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeeles võib vajaduse korral selgitusi anda.

Oluline on ka õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ja analüüsida oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi. A-võõrkeele õppimisel saadud õpioskused aitavad omandada järgmisi võõrkeeli.

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Õpet kavandades lähtutakse didaktikaprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetselt abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest). Kõigis kooliastmes on tähtis osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse üha enam tegema eakohast iseseisvat tööd (lugema, infot hankima, projektides osalema jne).

Õpitava võõrkeelega tihedama kontakti loomiseks, suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Selleks sobivad mitmesugused ülesanded, nt iseseisev lugemine, teabe otsimine eri allikaist, õpetaja juhendamisel tehtavad projektitööd, mille käigus rakendatakse kõiki osaoskusi. Õpilaste motiveerimiseks tuleks aidata neil leida kirjasõpru, korraldada õppereise ja õpilasvahetust ning kutsuda keeletundi õpitavat keelt emakeelena kõnelejaid.

Kõigis kooliastmes on vaja õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õpilase iga edusammu. Tunnustatakse ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

2.1.3. A-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine I kooliastmes

2.1.3.1. Õpitulemused

3. klassi lõpetaja:

- saab aru lihtsatest igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- reageerib adekvaatselt väga lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- on omandanud esmased teadmised õpitava keele maast ja kultuurist;
- suhtub positiivselt võõrkeele õppimisesse;
- kasutab esmaseid õpioskusi (kordamist, seostamist) võõrkeele õppimiseks;
- oskab õpetaja juhendamisel töötada nii paaris kui ka rühmas.

Keeleoskuse taotletav tase 3. klassi lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A1.2	A1.1	A1.2	A1.1

2.1.3.2. Õppesisu

Teemavaldkonnad:

- 1) „**Mina ja teised**“ – enese ja kaaslaste tutvustus;
- 2) „**Kodu ja lähiümbrus**“ – pereliikmed, kodu asukoht;
- 3) „**Kodukoht Eestis**“ – riik, pealinn, rahvused; aastaajad, kodukoha kirjeldus;
- 4) „**Igapäevaelu. Õppimine ja töö**“ – lihtsad tegevused kodus ja koolis ning nende tegevustega seotud vahendid;
- 5) „**Vaba aeg**“ – lemmiktegevused ja eelistused.

2.1.3.3. Õppetegevus

I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige häälduse. Loetakse ja kirjutatakse seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ning seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.

Metoodilisi võtteid valides lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine);
- loetellu sobimatu sõna äratundmine;
- kuuldu põhjal pildi täiendamine;
- tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine (nt bingo);
- laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine);
- dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- häälega lugemine;
- rääkimine pildi alusel;
- ärakirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.

2.1.3.4. Hindamine

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Hindamisel kasutatakse sõnalisi hinnanguid, hinnates peamiselt positiivset õpitulemust. Rõhk on sisulisel tagasisidel, mis toob esile õpilase tugevad küljed ja edusammud.

Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma. Õppe vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

I kooliastmes võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja julgustab õpilast ka võõrkeelt kasutama. Õpetaja jälgib, et kõik õpilased saaksid oma mõtted ja arvamuse välja öelda.

Inglise keel 3. klassis

Õpitulemused

3. klassi lõpetaja:

- saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi.
- loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühiankeedid, -küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo;
- saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest;
- oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust;
- saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega;
- vajab vestluskaaslase abi.
- oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest;
- oskab täita lihtsat küsimustikku;
- tunneb õpitud sõnavara õigekirja;
- kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.

Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik siduda õppesisuga
<u>Mina ja teised</u> Suhtlemine pereliikmete ja kaaslastega (nt teiste käekäigu vastu huvi tundmine). Viisakusväljendid (viisakas kõnetamine: tervitamine, vabandused, tänamine, vastamine, pöördumine, palve).	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Elu linnas ja maal (nt linnakodu ja maakodu). Kodu kirjeldamine (nt ruumid, sisustus). Avalikud kohad ja rajatised. (nt park, ujula, kauplus). Lemmikloomad (nt looma välimus, värv, suurus). Töövahendid ja kohustused kodus (nt tööjaotus, kodutehnika ja tööriistad, nende kasutamine). Rõõmsad ja kurvad sündmused peres (nt sünnipäevad).	Väärtused ja kõlblus. Keskond ja jätkusuutlik areng.
<u>Kodukoht Eesti</u> Suuremad linnad (nt pealinn Tallinn, Tartu, Pärnu). Aastaring (kalender, aastaajad, nädalapäevad, kuude nimetused, kuupäevad). Rahvakalendri tähtpäevad (nt mardipäev, kadripäev, jõulud, vastlapäev).	Keskond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Õppimine ja töö. Avalikud asutused (nt kaubamajad, teenindusasutused); Turvaline liiklemine (nt koolitee, liiklusvahendid). Koolielu (õppevahendid, ruumid	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine Teabekeskond Tehnoloogia ja innovatsioon

koolis, koolikoti sisu). Päeva planeerimine (nt päevakava).	Tervis ja ohutus
Vaba aeg Sport, erinevad vaba aja veetmise viisid.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus Teabekeskkond.

Õppetegevus

I kooliastmes on oluline mängulisus, suur kaal on salmidel ja lauludel. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Omandatakse esmane sõnavara. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis. Õpilased õpivad võõrkeele häälikuid eristama ning omandavad õige hääldusala. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt juba õpitud. Peamise õpistrateegiana kasutatakse õpitu kordamist ja seostamist. Tunnis juhitakse õpilasi töötama nii paaris kui ka rühmas.

Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest. Osaoskuste arendamiseks sobivad näiteks:

- teatud sõnale või fraasile reageerimine (käetõstmine, püstitõusmine, esemele või pildile osutamine);
- loetellu sobimatu sõna äratundmine;
- kuuldu põhjal pildi täiendamine;
- tähelepanelikku kuulamist nõudvate mängude mängimine (nt bingo);
- laulude ja luuletuste kuulamine ning nende põhjal ülesande täitmine (nt ridade järjestamine, riimuvate sõnade leidmine);
- dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- häälega lugemine;
- rääkimine pildi alusel;
- ära kirja tegemine ja mudeli järgi kirjutamine.

Hindamine

I kooliastmes hinnatakse põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust. Hindamisel kasutatakse sõnalisi hinnanguid, hinnates peamiselt positiivset õpitulemust. Rõhk on sisulisel tagasisidel, mis toob esile õpilase tugevad küljed ja edusammud. Õpilane õpib õpetaja juhendamisel ise oma tööle hinnangut andma. Õppe vältel toob ta koostöös õpetajaga esile:

- oskused ja teadmised, mis ta on enda arvates hästi omandanud;
- oskused või teadmised, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

I kooliastmes võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja julgustab õpilast ka võõrkeelt kasutama. Õpetaja jälgib, et kõik õpilased saaksid oma mõtted ja arvamuse välja öelda.

2.1.4. A-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine II kooliastmes

2.1.4.1. Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- saab õpitud temaatika piires aru lauseist ja sageli kasutatavaist väljendeist;
- mõistab olulist õpitud temaatika piires;
- kirjutab lühikesi tekste õpitud temaatika piires;
- tuleb teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades toime õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga;
- teadvustab eakohaselt õpitava maa ning oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab neid arvestada;
- rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;

- töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- seab endale õpieesmärged ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi.

Keeleoskuse taotletav tase 6. klassi lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	A2.2	A2.2	A2.2	A2.2

2.1.4.2. Õppesisu

I kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

- 1) „**Mina ja teised**“ – iseloom, välimus, enesetunne ja tervis, suhted sõpradega ning lähikondsetega, ühised tegevused, viisakas käitumine;
- 2) „**Kodu ja lähiümbrus**“ – kodu ja koduümbrus, sugulased; pereliikmete ametid; igapäevased kodused tööd ja tegemised;
- 3) „**Kodukoht Eesti**“ – Eesti asukoht, sümbolika ning tähtpäevad; linn ja maa, Eesti loodus, ilm; käitumine looduses;
- 4) „**Riigid ja nende kultuur**“ – õpitavat keelt kõnelevate riikide sümbolika, tähtpäevad ja kombed, mõningad tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad, Eesti naaberriigid;
- 5) „**Igapäevaelu. Õppimine ja töö**“ – kodused toimingud, söögikorrad, hügieeniharjumused; turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine; poes käik, arsti juures käimine; kool ja klass, koolipäev, õppeained; ametid;
- 6) „**Vaba aeg**“ – huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid.

2.1.4.3. Õppetegevused

II kooliastmes julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järkjärgult kirjalike tööde mahtu. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara kiire laiendamine, õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema. Oluline on arendada teksti mõistmise oskust. Suulist suhtlusoskust arendatakse erineva sisuga rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega. Kirjutamisel on tähtis tekstiloooskuse arendamine. Teemasid käsitledes pööratakse erinevate osaoskuste kaudu tähelepanu teiste kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga. Õpilasi harjutatakse kasutama sõnaraamatuid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine);
- eri liiki etteütled;
- mudelkirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, lühikesed kirjad);
- järjestusülesanded (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks);
- eakohased projektitööd;
- lühietekanded (nt projektitööde kokkuvõtted, huvialade tutvustamine);
- rollimängud;
- õppesõnastike kasutamine.

2.1.4.4. Hindamine

II kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Sõnaliselt

hinnangus rõhutatakse eelkõige seda, mida õpilane on hästi teinud. Töid, mis sisaldavad kõiki osaoskusi, on soovitatav II kooliastmes teha mitte rohkem kui neli õppeaastas.

Õpilane õpib koostöös kaaslaste ja õpetajaga seadma endale õpieesmärgid ning andma hinnangut oma teadmistele ja oskustele. Õpilane annab õpetaja juhendamisel hinnangu õppele ning oma tööle õpitavas võõrkeeles, isegi kui eneseväljendusoskus on piiratud.

Inglise keel 4. klassis

Õpitulemused

4. klassi lõpetaja:

- mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavatel teemadel, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt.;
- loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste õpitud sõnavara piires; leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest.
- loeb aeglaselt tempos lühikesi lihtsaid tekste ja saab aru teksti mõttest, olulisest teabest;
- oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi; kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ning lausemalle.
- koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi;
- kirjutab lühikesi ja lihtsaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest.

Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
<u>Mina ja teised</u> Nimi, vanus, lemmiktegevused, sõbrad.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Pereliikmed ja sugulased. Aadress, maja, korter. Igapäevased kodused tööd ja tegemised.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Keskond ja jätkusuutlik areng.
<u>Kodukoht Eesti</u> Aastaajad. Ilm. Loomad ja linnud.	Keskond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
<u>Riigid ja nende kultuur</u> Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid ja nende sümbolika. Tähtsamad pühad.	Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Söögikorrad, toit, toiduained. Tee küsimine ja juhatamine.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine Teabekeskond Tehnoloogia ja innovatsioon Tervis ja ohutus
<u>Vaba aeg</u> Huvialad. Sport.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

Õppetegevused

4. klassis julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara laiendamine õppesisu, õpetaja korralduste ja tööülesannete kaudu.

Õpilasi juhatakse iseseisvalt lugema ning õpetaja suunamisel arendatakse õpilase teksti mõistmise oskust läbi suulise kõne ja eakohaste lühitekstide. Õpetaja suunamisel tutvub õpilane õpitavas keeles ilmunud eakohase lugemisvaraga.

Tekstidest arusaamise õpetamiseks ja kontrollimiseks kasutatakse mitmekesiseid eakohaseid töövõtteid (nt ennustav lugemine/kuulamine; lühi-, valik- ja õige/vale vastustega küsimused). Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga paaris- ja rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega igapäevaste praktiliste situatsioonide ja õppija isiklike kogemuste teemal.

Õpilased õpivad esitlema paaris- või rühmatöö tulemusi etteantud näidisele toetudes, kasutades õpitud väljendeid. Vaba keelekasutust veel ei ole, omavaheline suhtlus töörühmas on valdavalt emakeelne, kuid õpilasi suunatakse kasutama klassis üha rohkem võõrkeelt.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse sõnamänge, mudelkirjutamist, järjestusülesandeid (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks) jmt. Pööratakse tähelepanu lausele, tekstid on lühikesed ja kirjeldavad. Jätkuvalt pööratakse tähelepanu kirjaliku teksti paigutusele ja vormistamisele.

Õpetaja suunab õpilasi järjekindlalt kasutama eakohaseid sõnastikke (piltsõnastik, õpiku sõnastik) nii sõna tähenduse kui ka õigekirja kontrollimiseks.

4. klassis koostab õpilane õpetaja juhendamisel õpimapi, kuhu koondab oma tegevusele püstitatud eesmärgid, tagasisidelehed jt materjalid.

Õpetaja juhendamisel õpitakse püstitama lähemaid ja kaugemaid realistlikke eesmärke, nt õpilase individuaalne eesmärk osaoskuste arendamisel või teemasisene eesmärk. Eesmärke võib seada nii iseendale kui grupele.

Enesehindamisoskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsi lehed), mis suunavad õpilasi oma ja teiste tööd analüüsima.

Üldpädevuste kujundamine toimub õpetaja suunamisel läbi klassi tööreeglite, rühmatööde, rollimängude, teemade ja erinevate tööülesannete nii klassiruumis kui ka väljaspool selleks, et õpilane õpiks nägema oma rolli kollektiivis ja mõistma oma vastutust talle antud ülesandes.

4. klassis osalevad õpilased viktoriini „Kuldvillak“ koostamisel ja läbiviimisel, mis lisaks üldpädevuste arendamisele võimaldab lõimingut eri ainete vahel ning toetab õppija loovuse ja ettevõtlikkuse arengut.

Hindamine

4. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli (RÖK lisa 5) A1.1 ja A1.2 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

4. klassis hinnatakse tööprotsessi ning õpilase panustamist (vastavalt kooli hindamisjuhendile ja klassis kokkulepitule), seejuures pööratakse tagasiside andmisel tähelepanu eelkõige sellele, mida õpilane on hästi teinud.

Kujundava hindamise käigus õpib õpilane koostöös õpetajaga seadma endal õpieesmärke ning sõnastama, mida ta on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

Inglise keel 5. klassis

Õpitulemused

5. klassi lõpetaja:

- mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavalt teemal, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt.
- loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste õpitud sõnavara piires (isiklikud kirjad, kuulutused);

- leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest.
- oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi;
- kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ning lausemalle;
- suudab alustada ja lõpetada lühivestlust ja vestelda tuttavatel teemal.

Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
<u>Mina ja teised</u> Iseloom, välimus. Enesetunne, tervis. Suhted sõpradega ja lähikondlastega. Ühised tegevused.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Kodu ja koduümbrus. Sugulased, igapäevased kodused tööd ja tegemised.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Keskond ja jätkusuutlik areng.
<u>Kodukoht Eesti</u> Eesti asukoht, sümboolika. Loodus, linnud, taimed. Aastaajad ja ilm	Keskond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
<u>Riigid ja nende kultuur</u> Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid ja nende keel, pealinn, sümboolika, tähtpäevad ja kombad.	Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Söögikorrad, toit, toiduained. Tee küsimine ja juhatamine. Poeskäik. Arsti juures käimine. Kool ja klass, koolipäev, õppeained (tunniplaan), kooliruumid.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine Teabekeskond Tehnoloogia ja innovatsioon Tervis ja ohutus
<u>Vaba aeg</u> Huvialad. Sport. Erinevad vaba aja veetmise viisid.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

Õppetegevused

5. klassis toetab õpetaja õpilaste võõrkeeles suhtlemist, nii suuliselt kui kirjalikult.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval pööratakse järjest rohkem tähelepanu lugemis- ja kirjutamisoskusele, jätkuvalt tegeletakse õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatilise arendamisega.

Põhisõnavara laieneb õppesisu kaudu, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid (nt loodusõpetus, inimeseõpetus) läbi ainesõnavara. Jätkub iseseisva lugemisoskuse arendamine, õpilast suunatakse lugema eri liiki eakohaseid tekste.

Jätkub teksti mõistmise oskuse arendamine nii õpetaja kui kaaslase abiga. Erinevates rühmatöödes ja mängudes suureneb õpitava keele osakaal, mängudes ja rühmatöödes suunatakse õpilasi eemalduma etteantud töömallidest ning lähenema tegevusele loovalt. Omavahelist suhtlust rühmas suunab õpetaja õpitavale keelele.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse üldjuhul etteantud moodustismalle. Õpilane õpib mudeli järgi kirjutama lühiteateid, önnitlusi, sõnumeid, kirju ja eakohaseid lühijutukesti.

Õpilasi suunatakse iseseisvalt kasutama õpiku- ja koolisõnastikke.

Õpetaja suunab õpilasi õpitavas keeles kuulama ja vaatama eakohaseid saateid.

Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima.

Üldpädevuste kujundamine toimub läbi õppeprotsessi, läbi erinevate individuaalsete ülesannete, paaris- ja rühmatööde ning ühisarutluste, mis võimaldavad õpet väljaspool klassiruumi. Õpilane õpib väljendama oma arvamust seda põhjendama ja kaitsma, õpib analüüsima oma tugevaid ja nõrku külgi ning selgusele jõudma oma huvides.

5. klassis osalevad õpilased üleriigilisel võõrkeelse laulu konkursil. See võimaldab teha koostööd nt muusikaõpetusega ning toetab õpilaste üld- ja ainepädevuste arengut.

Hindamine

5. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli (RÕK lisa 5) A1.1 ja A1.2 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

5. klassis hinnatakse tööprotsessi ning õpilase panustamist (vastavalt kooli hindamisjuhendile ja klassis kokkulepitule), seejuures pööratakse tagasiside andmisel tähelepanu eelkõige sellele, mida õpilane on hästi teinud.

Kujundava hindamise käigus õpib õpilane koostöös õpetajaga seadma endale õpieesmärgid ning sõnastama, mida ta on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

Inglise keel 6. klassis

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja:

- suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot;
- saab aru olmesfääris kuulnud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis);
- loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab aru neis sisalduvast infost;
- suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel;
- oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest;
- tuleb toime olmesfääris suhtlemisega;
- oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi;
- suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemadel, kuid võib vajada abi;
- kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.

Õppesisu 6. klassis

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
<u>Mina ja teised</u> Võimed, tugevused ja nõrkused. Inimestevahelised suhted. Viisakusreeglid. Iseloom ja välimus. Enesetunne, tervis.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Perekondlikud sündmused ja tähtpäevad (sünnipäevad). Kodukoha vaatamisväärsused. Mererand. Igapäevased kodused tööd ja tegemised.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Keskkond ja jätkusuutlik areng.

<u>Kodukoht Eesti</u> Loodus ja looduskaitse, käitumine looduses. Elu linnas ja maal. Eesti vaatamisväärsused, sümboolika, tähtpäevad. Ilm.	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
<u>Riigid ja nende kultuur</u> Õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid (Ühendkuningriik ja Ameerika Ühendriigid) ja nende lühiiseloostus. Sümboolika, tähtpäevad, kombed. Tuntumate riikide nimetused, rahvad, keeled, naaberriigid. Puhkekohad. Erinevate riikide kuulsused. Elu linnas ja maal.	Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Tervislik eluviis. Suhtlemine teeninduses. Turvalisus. Õpioskused ja harjumused. Kool, klass, koolipäev ja õppeained. Elu tulevikus, tehnikasaavutused. Loomariik	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine Teabekeskond Tehnoloogia ja innovatsioon Tervis ja ohutus
<u>Vaba aeg</u> Kirjandus ja kunst. Sport. Erinevad vaba aja veetmise viisid (reisimine, külaskäik loomaaeda). Hobid.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

Õppetegevused

6. klassis toetab õpetaja õpilaste võõrkeeles suhtlemist nii suulises kui kirjalikus vormis.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval pööratakse võrdselt tähelepanu ka lugemis- ja kirjutamisoskusele, jätkuvalt tegeldakse õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatilise arendamisega.

Sõnavara laieneb koos õppesisuga, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid (nt ajalugu, muusikaõpetus, kunstiõpetus, loodusained, ühiskonnaõpetus) ainesõnavara toel.

Sõnavara laiendamisele aitab kaasa ka interneti eesmärgipärane kasutamine. Õpilast suunatakse iseseisvalt otsima/lugema teavet teda huvitavas valdkonnas ning seda kaaslastega jagama. Õpilane loeb iseseisvalt ilma õpetaja suunamiseta. Erinevates rühmatöödes ja mängudes kasutatakse vähem etteantud lausemudeleid, suureneb õpilaste loomingulisus ning töökeeleks on valdavalt õpitav keel.

Kirjutamisoskuse arendamisel pööratakse tähelepanu õpilase loovuse arendamisele, etteantud mallid puudutavad vormi. Kirjutistes suunatakse õpilast avaldama oma arvamust, andma vähesel määral hinnanguid. Valdavalt on kirjalikud tekstid kas kirjad või lühikesed kirjeldavad jutukesed.

Õppetöös kasutavad õpilased iseseisvalt keelesõnastikke ning internetisõnastikke, selleks pakutakse õpilastele eesmärgipäraseid ülesandeid.

Õpetaja suunamisel hakkab õpilane oma huvidele vastavalt kuulama, vaatama või lugema õpitavas keeles eakohaseid saateid või tekste.

Üldpädevuste kujundamine toimub tunnitöös erinevate tövõtetega (individuaalsed ülesanded, paaris- ja rühmatööd ning ühisarutlused), aga ka läbi suunavate tööülesannete väljaspool koolitundi, nt raamatukogu külastamine. Õpilane õpib koos õpetaja ja kaaslastega oma tegevusi kavandama ja hindama ning valima ja rakendama tulemuse saavutamiseks vajalikke tegevusi, nägema oma eksimusi ning korrigeerima oma tegevust.

Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid tövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsi lehed), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima.

Hindamine

6. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli (RÕK lisa 5) A2.1 ja A2.2 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärged ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud.

Õppeaastas jooksul toimub üks mitut osaoskust hõlmav suurem töö, mille tulemusi analüüsitakse õpilastega koos ning mis võimaldab saada ja anda tagasisidet õpilase keeleoskuse arengu kohta.

2.1.5. A-võõrkeele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine III kooliastmes

2.1.5.1. Õpitulemused

Põhikooli lõpetaja:

- mõistab endale tuttavalt teemal kõike olulist;
- oskab kirjeldada kogemusi, sündmusi, unistusi ja eesmärged ning lühidalt põhjendada ja selgitada oma seisukohti ning plaane;
- oskab koostada lihtsat teksti tuttavalt teemal;
- saab õpitavat keelt emakeelena kõnelevate inimestega igapäevases suhtluses enamasti hakkama, tuginedes õpitava keele maa kultuuritavadele;
- tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu, loeb võõrkeelset eakohast kirjandust, vaatab filme ja telesaateid ning kuulab raadiosaateid;
- kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (nt tõlkesõnaraamatut, interneti) vajaliku info otsimiseks teisteski valdkondades ja õppeainetes;
- töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse taotletav tase põhikooli lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Inglise keel	B1.2	B1.2	B1.2	B1.2

2.1.5.2. Õppesisu

I ja II kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

- 1) „**Mina ja teised**“ – võimed, tugevad ja nõrgad küljed; inimestevahelised suhted, viisakusreeglid, koostöö ja teiste arvestamine;
- 2) „**Kodu ja lähiümbrus**“ – perekondlikud sündmused ja tähtpäevad; kodukoha vaatamisväärsused ja nende tutvustamine;
- 3) „**Kodukoht Eesti**“ – loodus ja looduskaitse; keskkonnahoidlik ja -säästlik käitumine; elu linnas ning maal; Eesti vaatamisväärsused;
- 4) „**Riigid ja nende kultuur**“ – õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid ja nende lühiiseloostus, tuntumate riikide nimed, rahvad, keeled;
- 5) „**Igapäevaelu. Õppimine ja töö**“ – tervislik eluviis ja toitumine, suhtlemine teeninduses, turvalisus; õpioskused ja harjumused, edasiõppimine ning kutsevalik; töökohad;

6) „Vaba aeg“ – kultuuriline mitmekesisus; kirjandus ja kunst, sport, erinevad meediavahendid ning reklaam.

2.1.5.3 Õppetegevused

III kooliastmes arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt. Tähtsal kohal on sõnavara avardamine ja kinnistamine ning iseseisvate tööharjumuste kujundamine. Tunnis suheldakse peaaesjalikult õpitavas võõrkeeles. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilane õpib peale harjumuspärase töö lugema lühemaid adapteerimata ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja 11 meediatekste. Kirjutamisoskust arendatakse eri liiki loovtöid tehes. Tähelepanu pööratakse loovuse arendamisele nii suulises kui ka kirjalikus väljendusoskuses.

Õpilased hakkavad keeleõpet käsitlema analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu. Õpitakse mõistma kultuurierinevusi, neid teadvustama ja arvestama. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti. Selleks sobivad:

- eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine, sh iseseisev lugemine;
- meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt ajaleheartiklid, uudised, filmid);
- loovtööd (nt luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, kuulutused, lühiülevaated);
- lühireferaadid ja lihtsam uurimistöö;
- projektitööd;
- suulised ettekanded (nt projektitööde ja iseseisva lugemise kokkuvõtted);
- rolli- ja suhtlusmängud;
- info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt tõlkesõnaraamat, internet).

2.1.5.4. Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või integreeritult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projektitööd, iseseisev lugemine jmt).

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, on soovitatav III kooliastmes teha mitte rohkem kui 4 õppeaastas.

Inglise keel 7. klassis

Õpitulemused

7. klassi lõpetaja:

- saab aru vahetus suhtlussituatsioonis kuuldust, kui vestlus on tuttavalt igapäevaeluga seotud teemal;
- mõistab tele- ja raadiosaadete ning filmide sisu, kui teema on tuttav ja pakub huvi ning
- pilt toetab heliteksti;
- saab aru loomuliku tempoga kõnest, kui hääldus on selge ja tuttav;
- loeb ja mõistab mõneleheküljelisi lihtsa sõnastusega faktipõhiseid tekste (nt kirjad, veebiväljaanded, infovoldikud, kasutusjuhendid);
- mõistab jutustavat laadi teksti põhiideed ning suudab leida vajalikku infot teatmeteostest ja internetist;
- oskab kasutada kakskeelseid tõlkesõnastikke;
- oskab lihtsate seostatud lausetega rääkida oma kogemustest ja kavatsustest;
- suudab lühidalt põhjendada oma seisukohti;

- on võimeline ühinema vestlusega ja avaldama arvamust, kui kõneaine on tuttav;
- kasutab õpitud väljendeid ja lause-malle õigesti;
- oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi jutustavat laadi tekste, milles väljendab oma tundeid, mõtteid ja arvamusi (nt isiklik kiri, e-kiri, blogi);
- koostab erinevaid tarbetekste (nt teadaanne, kuulutus). Suhtleb online - vestluses;
- oskab kasutada piiratud hulgal teksti sidumise võtteid (sidesõnad, asesõnaline kordus).

Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
<u>Mina ja teised</u> Kehaosad. Õnnetused, terviseprobleemid. Elustiilid. Iseloomu omadused.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Tee küsimine. Oma kodukoha kirjeldamine. Erinevad majade tüübid. Transpordivahendid ja nendega reisimine.	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus
<u>Kodukoht Eesti</u> Ilm ja aastaajad. Erinevad geograafilised tunnusjooned. Looduskatastroofid. Loomade nimetused ja kirjeldamine.	Keskkond ja jätkusuutlik areng, kultuuriline identiteet, väärtused ja kõlblus
<u>Riigid ja nende kultuur</u> Erinevad koolid. Ajaloosündmused. Kuulsused ja nende elulood. Erinevate maade toidud.	Teabekeskkond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet
<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Erinevad elukutsed ja nende kirjeldus. Igapäevased tegevused. Söök ja jook. Poodlemine ja tooted.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine, teabekeskkond, tehnoloogia ja innovatsioon, tervis ja ohutus
<u>Vaba aeg</u> Nädalavahetuse veetmine. Puhkusele minek. Meelelahutus. Hobid. Spordialad ja sporditegemise kohad. Väljas söömine.	Väärtused ja kõlblus, teabekeskkond, tehnoloogia ja innovatsioon

Õppetegevused

7. klassis on rõhk järgnevatel tegevustel:

- eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine – tarbetekstid, kirjeldused, dialoogid, lühijutud
- iseseisev teemakohaste tekstide lugemine klassis ja kodus
- ea- ja teemakohaste tekstide mudelkirjutamine – lühikirjand, isiklikud kirjad, lühiülevaated, kuulutused, teadaanded, postkaardid
- suulised ettekanded – pildi järgi rääkimine, märkmete abil rääkimine, iseseisvalt rääkimine ettevalmistatud teemal
- lühiesitluste koostamine etteantud või valitud teemal ja suulise kokkuvõtte esitamine
- erinevad rolli- ja suhtlusmängud igapäevaelu ja reisimisega seotud teemadel
- teemakohase info otsimine võõrkeelsetelt internetilehekülgedelt
- tõlkesõnaraamatute kasutamine sõnade tähenduste leidmiseks ja kontrollimiseks
- osalemine eakohastes projektides – suhtlusolukorrad õpitavat keelt kõnelejaga

Hindamine

7. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi nii eraldi (kirja kirjutamine, kuulamisülesanded, jutustamine, erinevate tekstide lugemeine) kui lõimitult (projektitöö, suulised ettekanded, erinevaid osaoskusi hõlmavad tööd).

Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet sõnalise või kirjaliku hinnangu ja hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Kujundava ja kokkuvõtva hindamisega toetatakse õpilase arengut. Keskendutakse positiivsetele edusammudele.

Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli ning kestvad terve tunni tehakse kuni neli õppeaastas. Osaoskuste hindamisel võetakse aluseks B1.1 keeletaseme kirjeldused.

Õpilane seab koostöös õpetajaga endale õpieesmärgid ning annab oma teadmiste ja oskustele hinnangu. Õpilane sõnastab oma oskused ning analüüsib tugevaid ja nõrku külgi. Õpetaja juhendamisel toimub klassisisene vastastikune hindamine õpitavas võõrkeeles. Enesehindamisel kasutatakse rühmaarutelusid, õpimappi või enesehinnangulehti.

Inglise keel 8.klassis

Õpitulemused

8. klassi lõpetaja:

- saab aru vahetus suhtlussituatsioonis kuuldust, kui vestlus on tuttavalt igapäevaeluga seotud teemal;
- mõistab tele-ja raadiosaadete ning filmide sisu, kui teema on tuttav ja pakub huvi ning pilt toetab heliteksti;
- saab aru loomuliku tempoga kõnest, kui hääldus on selge ja tuttav;
- loeb ja mõistab mõneleheküljelisi lihtsa sõnastusega faktipõhiseid tekste (nt kirjad, veebiväljaanded, infovoldikud, kasutusjuhendid);
- mõistab jutustavat laadi teksti põhiideed ning suudab leida vajalikku infot teatmeteostest ja internetist;
- oskab kasutada kakskeelseid tõlkesõnastikke;
- oskab lihtsate seostatud lausetega rääkida oma kogemustest ja kavatsustest. suudab lühidalt põhjendada oma seisukohti;
- on võimeline ühinema vestlusega ja avaldama arvamust, kui kõneaine on tuttav;
- kasutab õpitud väljendeid ja lause-malle õigesti;
- oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi jutustavat laadi tekste, milles väljendab oma tundeid, mõtteid ja arvamusi (nt isiklik kiri, e-kiri);
- koostab erinevaid tarbetekste (nt teadaanne, kuulutus);
- suhtleb online vestluses (Skype, Facebook, jne).

Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
<u>Mina ja teised</u> Iseloom ja välimus. Õnnetused ja vigastused. Head kombad.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Kohad ja rajatised. Linna ja maaelu erinevused. Heategevus.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
<u>Kodukoht Eesti</u> Kliima ja ilm. Keskkonna probleemid ja lahendused neile. Ohustatud liigid ja looduskaitse	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.

<u>Riigid ja nende kultuur</u> Pidustused ja tähtpäevad ning sündmused maailmas.	Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Elukutsed ja nendeks vajalikud omadused. Poodlemine ja poodide tüübid. Riided ja aksessuaarid. Söök ja jook, toidu valmistamine. Erinevad elustiilid.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.
<u>Vaba aeg</u> Meelelahutus (kino, raamatud, teater, ajalehed, ajakirjad). Puhkusetüübid. Väljas söömine. Tehnoloogia kasutamine hariduses. Sport, spordialad ja vajalik varustus	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

Õppetegevused

Suulist eneseväljendusoskust arendatakse läbi rühma- ja paaristööde, õppekäikude, ettekannete tegemise, kirjasõpradega videokõnede pidamise jne.

Sõnastikke, nii üks- kui kakskeelseid, kasutatakse teksti mõistmiseks ja tekstiloomes.

Nii suulise kui kirjaliku teksti mõistmise oskuse arendamiseks suunatakse õpilasi kasutama võõrkeelset ilu- ja ajakirjandust, vaatama filme, kuulama raadiosaateid jne.

Kirjaliku väljendusoskuse arendamiseks koostatakse esitlusi, ettekandeid, ajalehti; vahetatakse kirju võõrkeelt emakeelena kõnelevate kirjasõpradega jne.

Enesehindamisoskuse arendamiseks kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt. eneseanalüüsi lehed, õpimapi täitmine), mis suunavad õpilasi enda ja teiste tööd analüüsima.

Esinemisoskuse ja –julguse arendamiseks kasutatakse näiteks luuletusi, laule, näidendeid, mida esitatakse nii klassi- kui koolikaaslastele.

Eri õppeainete vahelise lõimingu ning õppija loovuse ja ettevõtlikkuse arengu arendamiseks suunatakse õpilasi osalema näiteks viktoriinide, ajalehtede jms koostamisel.

Hindamine

8. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet nii suulise kui kirjaliku sõnalise hinnangu ning hinde vormis kõigi osaoskuste kohta.

Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslastega endale õpieesmärgid ning valivad endale sobivaid õpistrateegiaid õppides tundma oma tugevaid ja nõrku külgi. Õpilane annab õpitavas keeles hinnangu õppeprotsessile ja oma tööle, kasutades vajadusel õpetaja abi.

Õppeaasta jooksul toimub kuni neli mitut osaoskust hõlmavat suuremat tööd.

Inglise keel 9. klassis

Õpitulemused

9. klassi lõpetaja:

- saab kuuldust aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordi-reportaažides, intervjuudes, ettekannetes, loengutel) ning kõne on selge ja üldkeelne;
- loeb ja mõistab mõne-leheküljelisi selge arutlus-käiguga tekste erinevatel teemadel (nt noortele mõeldud meediatekstdid, mugandatud ilukirjandustekstdid);
- suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevast laadi tekstist;
- kogub teemakohast infot mitmest tekstist;

- kasutab erinevaid lugemis-strateegiaid (nt üldlugemine, valiklugemine);
- tekstides esitatud detailid ja nüansid võivad jääda selgusetuks;
- oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma muljeid;
- tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlus-olukordades;
- kasutab põhisõnavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti; keerukamate lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu;
- väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. hääldus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust;
- oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt lühiülevaade sündmustest, isikutest);
- oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust;
- oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi;
- oskab kirjutada õpitud teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi;
- oma mõtete või arvamuste esitamisel võib olla keelelisi ebatäpsusi, mis ei takista kirjutatu mõistmist.

Õppesisu

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
<u>Mina ja teised</u> Inimeste välimus ja iseloom. Isiksuse tüübid, suhted teistega, kehaosad ja kehakeel, tujud ja tunded, isiklik kogemused. Viisakas käitumine ja head kombed. Koolikiusamine.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Turvalisus. Enesekaitse. Kuritegevus. Seaduse rikkujad ja karistused. Ilm. Looduskatastroofid.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
<u>Kodukoht Eesti</u> Loomariik ja taimeriik. Sotsiaalprobleemid. Looduslikud asualad ja elupaigad.	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
<u>Riigid ja nende kultuur</u> Festivalid ja pidustused.	Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Igapäevategevused ja majapidamistööd. Haridusastute tüübid, õppeained. Töötus ja tööhõive. Elukutsed ja nendeks vajalikud oskused ja omadused. Riietus töö.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.
<u>Vaba aeg</u> Reisimine ja puhkus. Reisimisvahendid. Majutus. Probleemid reisides. Noortekultuur. Tehnikavidinad. Film ja televisioon. Internet. Meelelahutus. Sport ja hea vorm.	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

Õppetegevused

Teemasid käsitledes lähtutakse vastava klassi õpilaste huvidest, kogemustest ning keelelise arengu toetamise vajadustest. Keskse kohal on iseseisvate tööharjumuste kujundamine ja

tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ning lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Sõnavara laieneb koos õppesisuga, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid. Keeletunnis suheldakse õpitavas võõrkeeles.

Harjutatakse endale õpieesmärkide seadmist ja õpetatakse oma õppimist ja õpitulemusi analüüsima (tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsi lehed). Õpilasi suunatakse tegema iseseisvat tööd, sh puhkuse ja huvitegevustega seotud info hankimine ja tekstide (ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekstdid) lugemine, projektides osalemine jmt. Tähtsal kohal on ülesande täitmine kuuldu ja loetu põhjal (nt tabeli täitmine, joonise täiendamine) ja eri liiki etteütlused. Võimaldatakse õppida üksi ning koos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd).

Õpilasi ergutatakse kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi, nt iseseisev lugemine, teabe otsimine eri allikaist, tele- ja raadiosaadete jälgimine, õpetaja juhendamisel tehtavad projektitööd, mille käigus rakendatakse kõiki osaoskusi. Korraldatakse õppereise ja õpilasvahetust, külastatakse näitusi, muuseume, teatrit ning kutsutakse keeletundi õpitavat keelt emakeelena kõnelejaid (ka SKYPE vahendusel). Tähelepanu pööratakse loovuse arendamisele nii suulises kui ka kirjalikus väljendusoskuses (nt luuletused, lühikirjand, isiklikud kirjad, teadaanded, kuulutused, lühiülevaated).

Tunnustatakse tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi, edusamme. Vigu käsitletakse normaalse keeleõppe osana, õpitakse märkama enda ja teiste keelekasutusvigu ning kõrvutama eri keeli. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama arvamust ning nägema ja arvestama erinevaid seisukohti. Selleks valitakse autentseid meedia- ja audiovisuaalseid materjale (nt ajaleheartiklid, uudised, filmid); kasutatakse erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe.

Läbivaid teemasid seotakse käsitletavate teemade ja kasutatavate meetoditega vastavalt konkreetse klassi õpetajate kokkulepetele.

Hindamine

9. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Silmas peetakse ka keelestruktuuride kasutamise korrektsust ja sõnavara rikkust. Iga õpitud teema kohta saab õpilane tagasisidet kaasõpilastelt ja/ või õpetajalt kas sõnalise hinnangu või hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Tunnustatakse oma seisukohtade esitamist ja põhjendamist.

Kasutatakse ülesandeid, mis lõimivad erinevaid osaoskuseid ja üldpädevusi (nt videoesitlused). Kord õppeveerandis tehakse töid, mis sisaldavad ülesandeid kõigi osaoskuste kohta.

Õpimappi koondatakse (õpitavas keeles) teemakohased õpieesmärgid, mis on vajadusel sõnastatud koos õpetajaga, ja õpilase hinnang oma teadmistele ja oskustele ning õppimisele.

2.2. Vene keel – B-võõrkeel

2.2.1. Õppe- ja kasvatuseesmärgid

B-võõrkeele õppega kujundatakse ainepädevus, mis sisaldab keelepädevust, väärtushinnanguid ja -hoiakuid ning õpioskusi. Põhikooli lõpuks õpilane:

- saavutab keeleoskuse taseme, mis võimaldab tal igapäevastes suhtlusolukordades toime tulla;
- huvitub võõrkeelte õppimisest ning nende kaudu silmaringi laiendamisest;
- omandab oskuse märgata ja väärtustada erinevate kultuuride eripära;
- tunneb võõrkeelte õppimise strateegiaid ning oskab neid iseseisvalt kasutada;
- huvitub õpitavat keelt kõnelevatest maadest ja nende kultuurist;
- oskab kasutada eakohaseid võõrkeelseid teatmeallikaid (nt teatmeteoseid, sõnaraamatuid, internetti), et leida vajalikku infot teisteski valdkondades ja õppeainetes.

2.2.2. Õppeaine kirjeldus

B-võõrkeele kui teise omandatava võõrkeele õpe võimaldab õpilasel laiendada oma suhtlusvõimalusi ja kultuurilist silmaringi, tagab juurdepääsu teadmiskallikale ning loob eeldused vahetuks suhtlemiseks, toetab edasisi õpinguid ja tegevust ühiskonnas. Oluline on erinevate keelte üksteist toetav ja väärtustav õpetamine, aga eriti seoste nägemine A-võõrkeelega. A-võõrkeelt õppides saadud õpikogemus ja omandatud õpioskused toetavad B-võõrkeele õppimist. Samuti arvestatakse teadmisi, mida õpilane saab õpitava keele maa ja kultuuri kohta teiste õppeainete kaudu.

Võõrkeele kui õppeaine ja suhtlusvahendi omandamine nõuab õppijalt pikaajalist pingutust ning aktiivset osalust. Keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles. Emakeeles võib vajaduse korral selgitusi jagada. Õpetuses lähtutakse kommunikatiivse õpetuse põhimõttest. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel.

Kommunikatiivne keeleoskus (suhtluspädevus) hõlmab kolme komponenti: keelelist, sotsiolingvistilist ja pragmaatilist. Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoskuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis, järk-järgult jõutakse grammatikareeglite teadliku omandamiseni. Sotsiolingvistilise pädevuse kaudu areneb õppija keelekasutuse olukohasus (viisakusreeglid, keeleregister jm). Pragmaatilise pädevuse kaudu areneb õppija võime mõista ja luua tekste. Suhtluspädevust arendatakse keeleliste toimingute (kuulamise, lugemise, rääkimise, kirjutamise) kaudu.

Keeleõppe telje moodustavad teemavaldkonnad, mille kaudu ja piires kujuneb suhtluspädevus. Kõigis kooliastmes ning klassides käsitletakse teemasid kõigist teemavaldkondadest, kuid rõhuasetused ja maht on erinevad. Teemade käsitlemisel lähtutakse õpilaste kogemustest, huvidest ja vajadustest. Oluline on õpioskuste arendamine, sealhulgas oskus seada endale õpieesmärke ning hinnata oma õpitulemusi, kasutades nt Euroopa keelemappi või õpimappi.

Võõrkeeleõppes on kesksel kohal tegevused, mis nõuavad keele eesmärgistatud kasutamist ja lõimivad erinevaid keeleoskuse aspekte. Õppetegevusi kavandades lähtutakse didaktikaprintsiipidest (lähemalt kaugemale, tuntult tundmatule, lihtsalt keerulisele, konkreetsele abstraktsele) ning keelekasutuse vajadustest (alustades sagedamini kasutatavatest sõnadest ja vormidest). Kõigis kooliastmes on tähtis

osa paaris- ja rühmatööl. Õpilasi suunatakse tegema eakohast iseseisvat tööd (nt lugema, infot hankima, projektides osalema).

Suhtluspädevuse ja kultuuriteadlikkuse arendamiseks ergutatakse õpilasi kasutama õpitavat keelt ka väljaspool keeletundi. Motivatsiooni suurendamiseks tuleks aidata leida kirjasõpru ning korraldada õppereise, õpilasvahetusi ja kohtumisi õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega.

Kõigis kooliastmes on vaja õppijat motiveerida ning kujundada temas positiivset hoiakut keeleõppesse. Eduelamuse saavutamiseks luuakse tundides positiivne õhkkond ja väärtustatakse õppija iga edusammu. Tunnustama peab ka tulemuse saavutamiseks tehtud jõupingutusi. Vigu käsitletakse õppes normaalse õppimise osana, nende analüüsimine soodustab õpitava mõistmist ning võimaldab õpilasel oma keelekasutust korrigeerida.

2.2.3. Vene keele õpitulemused, õppesisu, õpitegevus ja hindamine II kooliastmes.

6. klassi lõpetaja õpitulemused

- saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kooli) kirjeldamiseks;
- reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- on omandanud esmased teadmised õpitava keele kultuuriruumist;
- rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- seab endale õpetaja abiga õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;

- töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse taotletav(hea) tase 6.klassi lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A1.1 - A1.2	A1.1 - A1.2	A1.1 - A1.2	A1.1 - A1.2

Õppesisu 6. klassis

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik siduda õppesisuga
<u>Mina ja teised</u> Enese ja kaaslaste tutvustus; enesetunne, välimuse kirjeldus, ühised tegevused;	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Pereliikmed ja sugulased, pereliikmete tegevusalad; kodu asukoht;	Väärtused ja kõlblus. Keskkond ja jätkusuutlik areng.
<u>Kodukoht Eesti</u> Riik, pealinn, rahvused; aastaajad;	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Lihtsamad tegevused kodus ja koolis ning nendega seonduvad esemed;	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine Teabekeskkond Tehnoloogia ja innovatsioon Tervis ja ohutus
<u>Vaba aeg</u> Lemmiktegevused ja eelistused.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus Teabekeskkond.

Õppetegevus 6. klassis

Õppega äratatakse huvi uue keele ja kultuuri vastu. Esiplaanil on kuulamis- ja rääkimisoskuse arendamine ning õigete hääldusharjumuste kujundamine. Õpetaja julgustab õpilasi kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid kontekstis, rakendades aktiivõppemeetodeid ning mängulisust. Lugemisoskust arendatakse lihtsate tekstidega, ja kirjutamisoskust mudelkirjutamisega. Õpilased kasutavad A-võõrkeelt õppides omandatud õpioskusi ja -strateegiaid.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
- sobitusülesande lahendamine (nt pildi vastavus kirjeldusele);
- dialoogide, laulude ja luuletuste esitamine;
- rääkimine pildi alusel;
- häälega lugemine;
- lihtsa faktiinfo leidmine tekstist;
- mudeli järgi kirjutamine;
- õpikusõnastiku kasutamine.

Hindamine 6. klassis

6.klassis hinnatakse õppe alguses põhiliselt õpilase kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust, jõudes õppe edenedes kõigi osaoskuste hindamiseni. Hinnatakse peamiselt positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel. Hindamisel kasutatakse sõnalisi hinnanguid, mis toovad esile õpilase tugevad küljed ja edusammud, ning pannakse hindideid.

Õpilane õpib koostöös kaaslaste ja õpetajaga seadma endale õpieesmärgid ning andma hinnangut oma teadmistele ja oskustele. Õppe algul võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja peaks õpilast julgustama ka võõrkeelt kasutama.

2.2.4. Vene keele õpitulemused, õppesisu, õppetegevus ja hindamine III kooliastmes

2.2.4.1. Õpitulemused

Põhikooli lõpetaja vene keeles:

- tuleb teda puudutavates igapäevastes suhtlusolukordades toime õpitavat keelt emakeelena rääkiva kõnelejaga;
- saab õpitud temaatika piires aru lauseist ja sageli kasutatavaist väljendeist;
- mõistab õpitud temaatika piires olulist;
- kirjutab õpitud temaatika piires lühikesi tekste;
- hangib infot erinevatest võõrkeelsetest infoallikatest;
- on omandanud esmased teadmised õpitava keele maa kultuuriloost;
- teadvustab eakohaselt õpitava maa ja oma maa kultuuri erinevusi ning oskab neid arvestada;
- töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- hindab õpetaja abiga oma tugevaid ja nõrku külgi seatud eesmärkide järgi ning vajaduse korral kohandab oma õpistrateegiaid.

Keeleoskuse taotletav(hea) tase põhikooli lõpus

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A2.2	A2.2	A2.2	A2.2

2.2.4.2. Õppesisu

III kooliastmes alustatud alateemad jätkuvad osaoskuste arengu põhjal. Neile lisanduvad järgmised alateemad:

„**Mina ja teised**“ – huvid ja võimed, iseloom; tervis; suhted sõpradega ja lähikondsetega;

„**Kodu ja lähiümbrus**“ – kodu ja koduümbrus, kodukoha tuntumad vaatamisväärsused; igapäevased kodused tööd ja tegemised, perekondlikud sündmused ja tähtpäevad;

„**Kodukoht Eesti**“ – Eesti asukoht ja sümboolika, riigikord, tähtpäevad ning kultuuritavad, vaatamisväärsused; elu linnas ja maal; ilmastikunähtused, loodus ning käitumine looduses, looduskaitse;

„**Riigid ja nende kultuur**“ – õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed; mõned tuntumad sündmused ja saavutused ning nendega seotud nimed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast; õpitava keele kultuuriruumi kuuluvad riigid; Eesti naaberriikide ning tuntumate maailmariikide nimed, rahvad ja keeled;

„**Igapäevaelu. Õppimine ja töö**“ – koolitee; koolielu; tee küsimine ja juhatamine; hügieeni- ja toitumisharjumused ning tervislik eluviis, suhtlemine teeninduses ja arsti juures; ametid ning kutsevalik;

„**Vaba aeg**“ – huvid, erinevad vaba aja veetmise viisid; meediavahendid; reklaam; kultuuriline mitmekesisus.

2.2.4.3. Õppetegevus

Õpetuse eesmärk on julgustada õpilast võõrkeeles suhtlema. Kõiki osaoskusi arendatakse võrdselt, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjaliku suhtluse mahtu. Õpilast suunatakse õpitavat keelt aktiivselt kasutama nii tunnis kui ka väljaspool tundi. Õpilased hakkavad keeleõpet käsitlema analüüsivalt, õppides kõrvutama eri keelte sarnasusi ja erinevusi ning märkama enda ja teiste keelekasutusvigu. Teemasid käsitledes pööratakse tähelepanu kultuuride tundmaõppimisele ning kõrvutamisele oma kultuuriga, rõhutades kõigi kultuuride omanäolisust ja väärtuslikkust. Õpilased mõistavad erinevaid kultuuritavasid ning oskavad neid arvestada. Õpilane õpib väärtustama mõtteviiside mitmekesisust, avaldama oma arvamust ja arvestama erinevaid seisukohti.

Osaoskuste arendamiseks sobivad:

- eri liiki eakohaste tekstide kuulamine ja lugemine;
- adapteeritud eakohaste tekstide iseseisev lugemine;
- meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine (nt uudised, lühifilmid);
- loovtööde kirjutamine (nt sõnumid, postkaardid, isiklikud kirjad, kuulutused, lühiülevaated);
- projektitööd;
- lühiettekanded (nt pildikirjeldus, hobide tutvustamine, projektitööde kokkuvõtted);
- rolli- ja suhtlusmängud;
- info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, internet).

2.2.4.4. Hindamine

III kooliastmes hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult. Igal õppeveerandil saab õpilane tagasisidet sõnalise hinnangu kui ka hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Soovitav on kasutada ülesandeid, mis hõlmavad erinevaid osaoskusi (nt projektitööd, iseseisev lugemine). Töid, mis sisaldavad kõigi osaoskuste kontrolli, III kooliastmes ei teha mitte rohkem kui kaks õppeaastas.

Õpilane seab koostöös õpetajaga endale õpieesmärke ning annab oma teadmiste ja oskuste hinnangu. Õpilane annab õpetaja juhendamisel hinnangu õppele ning oma tööle enamuses õpitavas võõrkeeles, isegi kui eneseväljendusoskus on piiratud.

7. klassi lõpetaja õpitulemused:

- Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest, tuleb toime väga lihtsates igapäevastes suhtlusolukordades
- Mõistab selgelt ja aeglaselt antud suulisi ja lihtsaid kirjalikke juhiseid ning pöördumisi;
- Loeb aeglates tempos lühikesi lihtsaid tekste ja saab aru teksti mõttest, olulisest teabest.
- Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega, oskab lühidalt tutvustada suuliselt ja kirjalikult iseennast, teisi inimesi ja oma ümbrust;
- Omab esmaseid teadmisi õpitava keele maa kultuuriloost, mõistab sarnasusi ja erinevusi oma maa kultuuriga
- Oskab kasutada sõnastikku, rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi-ja strateegiaid, töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas(vajadusel õpetaja juhendamisel).
- Seab õpetaja juhendamisel eesmärgid.

Õppesisu 7. klassis

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
<u>Mina ja teised</u> Välimus, iseloom, ühised tegevused pereliikmetega. Viisakusväljendid.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Elukestev õpe ja karjääri planeerimine.
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Kodu kirjeldamine, lemmikloomad, sugulased, enda ja pereliikmete igapäevased tegemised.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus. Keskkond ja jätkusuutlik areng.
<u>Kodukoht Eesti</u> Eesti asukoht, Eesti loodus.	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
<u>Riigid ja nende kultuur</u> Eesti naaberriigid, nende sümboolika ja eripära.	Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.

<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Päeva planeerimine, söögikorrad ja tervislik toit, hügieeniharjumused, koolipäev ja selle võrdlemine, õppeained, kool ja klass.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine Teabekeskond Tehnoloogia ja innovatsioon Tervis ja ohutus
<u>Vaba aeg</u> Huvid, puhkus ja spordialad, aastaajad	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus Teabekeskond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

Õppetegevused 7. klassis

7. klassis julgustab õpetaja õpilast võõrkeeles suhtlema, suurendades suulise suhtluse kõrval järk-järgult kirjalike tööde mahtu.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval muutuvad tähtsaks ka lugemis- ja kirjutamisoskus, sh õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatiline arendamine. Jätkub põhisõnavara laiendamine õppesisu, õpetaja korralduste ja tööülesannete kaudu.

Õpilasi juhitakse iseseisvalt lugema ning õpetaja suunamisel arendatakse õpilase teksti mõistmise oskust läbi suulise kõne ja eakohaste lühitekstide. Õpetaja suunamisel tutvub õpilane õpitavas keeles ilmunud eakohase lugemisvaraga.

Tekstidest arusaamise õpetamiseks ja kontrollimiseks kasutatakse mitmekesiseid eakohaseid töövõtteid (nt ennustav lugemine/kuulamine; lühi-, valik- ja õige/vale vastustega küsimused). Suulist suhtlemisoskust arendatakse erineva sisuga paaris- ja rühmatöödega, sh mängude ja rollimängudega igapäevaste praktiliste situatsioonide ja õppiisa isiklike kogemuste teemal.

Õpilased õpivad esitlema paaris- või rühmatöö tulemusi etteantud näidisele toetudes, kasutades õpitud väljendeid. Vaba keelekasutust veel ei ole, omavaheline suhtlus töörühmas on valdavalt emakeelne, kuid õpilasi suunatakse kasutama klassis üha rohkem võõrkeelt.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse sõnamänge, mudelkirjutamist, järjestusülesandeid (nt sõnad lauseteks, laused/lõigud tekstiks) jmt. Pööratakse tähelepanu lausele, tekstid on lühikesed ja kirjeldavad. Jätkuvalt pööratakse tähelepanu kirjaliku teksti paigutusele ja vormistamisele.

Õpetaja suunab õpilasi järjekindlalt kasutama eakohaseid sõnastikke (piltsõnastik, õpiku sõnastik) nii sõna tähenduse kui ka õigekirja kontrollimiseks.

Õpetaja juhendamisel õpitakse püstitava lähemaid ja kaugemaid realistlikke eesmärke, nt õpilase individuaalne eesmärk osaoskuste arendamisel või teemasisene eesmärk. Eesmärke võib seada nii iseendale kui grupile.

Enesehindamisoskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsi lehed), mis suunavad õpilasi oma ja teiste tööd analüüsima.

Üldpädevuste kujundamine toimub õpetaja suunamisel läbi klassi tööreeglite, rühmatööde, rollimängude, teemade ja erinevate tööülesannete nii klassiruumis kui ka väljaspool selleks, et õpilane õpiks nägema oma rolli kollektiivis ja mõistma oma vastutust talle antud ülesandes.

Hindamine 7. klassis

7. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult, õpilane saab tagasisidet suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu kui ka hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli A1.1 ja A1.2 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus). Tagasiside andmisel pööratakse tähelepanu eelkõige sellele, mida õpilane on hästi teinud.

Kujundava hindamise käigus õpib õpilane koostöös õpetajaga seadma endale õpieesmärke ning sõnastama, mida ta on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema.

8. klassi lõpetaja õpitulemused:

- Mõistab õpitud temaatika piires lihtsaid vestlusi, jutustusi, teateid ja sõnumeid;
- Loeb üldkasutatava sõnavara tavatekste, leiab selles sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest;
- Tuleb toime igapäevastes suhtlusolukordades õpitavat keelt emakeelena kõnelejaga, kui ei suuda seda vestlust juhtida;
- Koostab ja kirjutab õpitud sõnavara piires näidise järgi õpitava teemaga seotud lühikesi tekste (nt postkaart, kutse, isiklik kiri, jutuke)
- Oskab lühidalt kirjeldada oma huvisid ja tegevusi.
- Teab õpitava maa ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning suhtub neisse positiivselt.
- Seab endale õpetaja abiga õpieesmärke, rakendab iseseisvalt varem omandatud õpioskusi ja –strateegiaid, töötab iseseisvalt, paaris ja rühmas, hindab oma saavutusi koostöös kaaslaste ja õpetajaga
- Hangib õpetaja juhendamisel infot erinevatest võõrkeelsetest infoallikatest.

Õppesisu 8.klassis

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
<u>Mina ja teised</u> Enesetunne ja tervis Ühised tegevused pereliikmete ja sõpradega, viisakas käitumine	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Kodu ja koduümbruse kirjeldamine, elu linnas ja maal – võrdlus, igapäevased tööd ja tegemised kodus, pereliikmete ametid	Väärtused ja kõlblus, tervis ja ohutus
<u>Kodukoht Eesti</u> Eesti sümbolika ja tähtpäevad.	Keskkond ja jätkusuutlik areng, kultuuriline identiteet, väärtused ja kõlblus
<u>Riigid ja nende kultuur</u> Venemaa sümbolika ja kultuuritavad, huvipakkuvad paigad, muuseumid	Teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, väärtused ja kõlblus, kultuuriline identiteet
<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Kodused toimingud, arsti juures käimine, poes käimine, ametid	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon, tervis ja ohutus
<u>Vaba aeg</u> Erinevad vaba aja veetmise viisid, perepuhkus	Väärtused ja kõlblus, teabekeskond, tehnoloogia ja innovatsioon

Õppetegevused 8. klassis

8. klassis toetab õpetaja õpilaste võõrkeeles suhtlemist, nii suuliselt kui kirjalikult. Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval pööratakse järjest rohkem tähelepanu lugemis- ja kirjutamisoskusele, jätkuvalt tegeletakse õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatilise arendamisega.

Põhisõnavara laieneb õppesisu kaudu, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid (nt loodusõpetus, inimeseõpetus, ajalugu, eesti keel) läbi ainesõnavara. Jätkub iseseisva lugemisoskuse arendamine, õpilast suunatakse lugema eri liiki eakohaseid tekste.

Jätkub teksti mõistmise oskuse arendamine nii õpetaja kui kaaslase abiga. Erinevates rühmatöödes ja mängudes suureneb õpitava keele osakaal, mängudes ja rühmatöödes suunatakse õpilasi eemalduma etteantud töömallidest ning lähenema tegevusele loovalt. Õpetaja julgustab kasutama rühmas omavaheliseks suhtluseks õpitavat keelt.

Kirjutamisoskuse arendamisel kasutatakse üldjuhul etteantud moodustusmalle. Õpilane õpib mudeli järgi kirjutama lühiteateid, õnnitlusi, sõnumeid, kirju ja eakohaseid lühijutukesti.

Õpilasi suunatakse iseseisvalt kasutama õpiku- ja koolisõnastikke. Õpetaja suunab õpilasi õpitavas keeles kuulama ja vaatama eakohaseid saateid.

Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima.

Üldpädevuste kujundamine toimub läbi õppeprotsessi, läbi erinevate individuaalsete ülesannete, paaris- ja rühmatööde ning ühisarutluste, mis võimaldavad õpet väljaspool klassiruumi. Õpilane õpib väljendama oma arvamust, seda põhjendama ja kaitsma, õpib analüüsima oma tugevaid ja nõrku külgi ning selgusele jõudma oma huvides.

8. klassis osalevad õpilased venekeelse viktoriini koostamisel ja läbiviimisel, mis lisaks üldpädevuste arendamisele võimaldab lõimingut eri ainete vahel ning toetab õppija loovuse ja ettevõtlikkuse arengut.

Hindamine 8.klassis

8. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu kui ka hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtudes hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust).

Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli A1.2 ja A2.1 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

Õppeaasta jooksul hinnatakse üks kord klassivälist lugemist(õpilase enda valitud tekst või jutuke, ajaleheartikkel).

Kujundav hindamise käigus seavad õpilased koostöös õpetajaga endale õpieesmärgid ning sõnastavad, mida nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema.

Õppeaasta jooksul toimub vähemalt üks kuni kaks mitut osaoskust hõlmav suurem töö, mille tulemusi analüüsitakse õpilastega koos ning mis võimaldab saada ja anda tagasisidet õpilase keeleoskuse arengu kohta.

9.klassi lõpetaja õpitulemused:

9. klassi lõpetaja:

- suudab jälgida mõttevahetust ja mõistab tavatekste tuttavas valdkonnas;
- saab aru üldkeelse suhtluse sisust ja suudab eristada olulist teavet;
- oskab kirjutada lühikesi tekste ja isiklikke kirju;
- oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest, väljendada oma suhtumist ja eelistusi;
- tuleb toime olmevestluses, kuid võib vajada abi;
- teadvustab riigi, kus kõneldakse õpitavat keelt, ja oma maa kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning oskab nendega arvestada;
- rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja strateegiaid, oskab töötada iseseisvalt, paaris ja rühmas;
- seab endale vajadusel õpetaja abiga õpieesmärgid, valib endale sobivaid õpistrateegiaid ning hindab oma saavutusi koos kaaslaste ja õpetajaga.

Õppesisu 9.klassis

Õppesisu	Läbivad teemad, mida on võimalik õppesisuga siduda
<u>Mina ja teised</u> Suhted sõprade ja lähikondlastega. Ühised tegevused ümbritsevate inimestega, viisakas käitumine.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
<u>Kodu ja lähiümbrus</u> Avalikud kohad, rõõmsad ja kurvad sündmused peres, minu kohustused ja töövahendid kodus.	Väärtused ja kõlblus. Tervis ja ohutus.
<u>Kodukoht Eesti</u> Käitumine looduses, Eesti riiklikud tähtpäevad ja riigipühad, üldrahvalikud sündmused. Ilm.	Keskkond ja jätkusuutlik areng. Kultuuriline identiteet. Väärtused ja kõlblus.
<u>Riigid ja nende kultuur</u> Tähtpäevad ja kombed, mõned tuntumad sündmused, saavutused ning nendega seotud inimesed ajaloo- ja kultuurivaldkonnast, eakohased aktuaalsed ühiskondlikud teemad riigis, kus kõneldakse õpitavat keelt.	Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Väärtused ja kõlblus. Kultuuriline identiteet.
<u>Igapäevaelu. Õppimine ja töö</u> Turvaline liiklemine, tee küsimine ja juhatamine, ametid ja töökohad.	Elukestev õpe ja karjääri planeerimine. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon. Tervis ja ohutus.
<u>Vaba aeg</u> Kooliväline tegevus, reisimine, matkad, laagrid, lugemiseelistused, spordialad ja sportlikud tegevused.	Väärtused ja kõlblus. Teabekeskkond. Tehnoloogia ja innovatsioon.

Õppetegevused 9.klassis

9. klassis toetab õpetaja õpilaste võõrkeeles suhtlemist nii suulises kui kirjalikus vormis.

Kuulamis- ja rääkimisoskuse kõrval pööratakse võrdselt tähelepanu ka lugemis- ja kirjutamisoskusele, jätkuvalt tegeldakse õigekirjaoskuse ja loovuse süstemaatilise arendamisega.

Sõnavara laieneb koos õppesisuga, seejuures toetab keeleõppe sisu teisi aineid (nt ajalugu, muusikaõpetus, kunstiõpetus, loodusained, ühiskonnaõpetus) ainesõnavara toel.

Sõnavara laiendamisele aitab kaasa ka interneti eesmärgipärane kasutamine. Õpilast suunatakse iseseisvalt otsima/lugema teavet teda huvitavas valdkonnas ning seda kaaslastega jagama. Õpilane loeb iseseisvalt ilma õpetaja suunamiseta. Erinevates rühmatöödes ja mängudes kasutatakse vähem etteantud lausemudeleid, suureneb õpilaste loomingulisus ning töökeeleks on valdavalt õpitav keel.

Kirjutamisoskuse arendamisel pööratakse tähelepanu õpilase loovuse arendamisele, etteantud mallid puudutavad vormi. Kirjutistes suunatakse õpilast avaldama oma arvamust, andma vähesel määral hinnanguid. Valdavalt on kirjalikud tekstid kas kirjad või lühikesed kirjeldavad jutukesed.

Õppetöös kasutavad õpilased iseseisvalt keelesõnastikke ning internetisõnastikke, selleks pakutakse õpilastele eesmärgipäraseid ülesandeid.

Õpetaja suunamisel hakkab õpilane oma huvidele vastavalt kuulama, vaatama või lugema õpitavas keeles eakohaseid saateid või tekste.

Üldpädevuste kujundamine toimub tunnitöös erinevate töövõtetega (individuaalsed ülesanded, paaris- ja rühmatööd ning ühisarutlused), aga ka läbi suunavate tööülesannete väljaspool koolitundi, nt raamatukogu külastamine. Õpilane õpib koos õpetaja ja kaaslastega oma tegevusi kavandama ja hindama ning valima ja rakendama tulemuse saavutamiseks vajalikke tegevusi, nägema oma eksimusi ning korrigeerima oma tegevust.

Enesehindamise oskuse arendamisel kasutatakse erinevaid töövõtteid (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsi lehed), mis suunavad õpilasi oma tööd analüüsima.

9. klassis võivad õpilased osaleda võõrkeele olümpiaadidel, erinevatel konkurssidel, suuremates ülekoolilistes projektides, mis toetab õpilaste loovuse ja ettevõtlikkuse arengut, lõimingut ajaloo ja võimaldab luua aktiivse seose läbivate teemadega.

Hindamine 9.klassis

9. klassis hinnatakse kõiki osaoskusi kas eraldi või lõimitult ning õpilane saab õppetöö käigus tagasisidet kas suulise või kirjaliku sõnalise hinnangu kui ka hinde vormis kõigi osaoskuste kohta. Ülesande eesmärgist lähtuvalt hinnatakse kas ühte kindlat või mitut keeleoskuse aspekti (nt sisu, ülesehitust, sõnavara, kõne ladusust, grammatika õigsust). Hindamiskriteeriumid arvestavad osaoskuste tabeli A2.1 ja A2.2 osaoskuste kirjeldusi (nt hääldus, grammatiline korrektsus).

Kujundava hindamise käigus seavad õpilased koos kaaslaste ja õpetajaga endale õpieesmärke ning sõnastavad, mille nad on enda arvates hästi omandanud ja/või mille omandamiseks peavad nad veel tööd tegema. Õpilane annab õpetaja juhendamisel õppeprotsessile ja oma tööle hinnangu õpitavas keeles ka siis, kui ta eneseväljendusoskus on piiratud.

Õppeaastas jooksul toimub vähemalt kaks mitut osaoskust hõlmav suurem töö, mille tulemusi analüüsitakse õpilastega koos ning mis võimaldab saada ja anda tagasisidet õpilase keeleoskuse arengu kohta.

2.3. Keeleoskustasemed A1.1–B1.2

Osaoskuste õpitulemused

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A1.1	Tunneb väga aeglates ja selges sidusas kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal. Reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv).	Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud sõnavara ja lausemallide piires. Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.	Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ära kiri). Oskab kirjutada isikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.	Kasutab üksikuid äraõpitud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.
A1.2	Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.	Loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühiankeedid, küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest.	Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.	Oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest. Oskab täita lihtsat küsimustikku. Tunneb õpitud sõnavara õigekirja. Kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.	

		Lugemise tempo on väga aeglane, teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.			
	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
A2.1	Mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavalt teemal, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt. Vajab kordamist ja selget hääldust.	Loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste (nt isiklikud kirjad, kuulutused, uudised, juhised, kasutusjuhendid); leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest. Lugemise tempo on aeglane. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada koolisõnastikku.	Oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi. Kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ning lausemalle. Suudab alustada ja lõpetada lühivestlust, kuid ei suuda seda juhtida. Kõne on takerduv, esineb hääldusvigu.	Koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi. Kirjutab lihtsaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest (nt postkaart, kutse); koostab lühisõnumeid. Oskab kasutada sidesõnu ja, ning jt. Oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste, abivahendina kasutab õpiku- või koolisõnastikku.	Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.
A2.2	Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris	Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja	Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja eelistusi. Suudab	Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukest oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklikke kirju.	

	kuuldud üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.	saab aru neis sisalduvast infost. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.	alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemadel, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisojavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.	Oskab kasutada sidesõnu aga, sest, et jt. Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).	
	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATIKA KORREKTSUS
B1.1	Saab aru vahetus suhtlussituatsioonis kuuldust, kui vestlus on tuttavalt igapäevaeluga seotud teemal. Mõistab tele- ja raadiosaadete ning filmide sisu, kui teema on tuttav ja pakub huvi ning pilt toetab heliteksti. Saab aru loomuliku tempoga kõnest, kui hääldus on selge ja tuttav.	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi lihtsa sõnastusega faktipõhiseid tekste (nt kirjad, veebiväljaanded, infovoldikud, kasutusjuhendid). Mõistab jutustavat laadi teksti põhiideed ning suudab jälgida sündmuste arengut. Suudab leida vajalikku infot teatmeteostest ja internetist. Oskab kasutada kakskeelseid tõlkesõnastikke.	Oskab lihtsate seostatud lausetega rääkida oma kogemustest ja kavatsustest. Suudab lühidalt põhjendada oma seisukohti. On võimeline ühinema vestlusega ja avaldama arvamust, kui kõneaine on tuttav. Kasutab õpitud väljendeid ja lausemalle õigesti; spontaanses kõnes esineb vigu. Hääldus on selge ja kõne ladus, kuid suhtlust võib häirida ebaõige intonatsioon.	Oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi jutustavat laadi tekste, milles väljendab oma tundeid, mõtteid ja arvamusi (nt isiklik kiri, e-kiri, blogi). Koostab erinevaid tarbetekste (nt teadaanne, kuulutus). Suhtleb online-vestluses (nt MSN). Oskab kasutada piiratud hulgal teksti sidumise võtteid (sidesõnad, asesõnaline kordus).	Oskab üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja moodustusmalle. Kasutab tuttavas olukorras grammatiliselt üsna õiget keelt, ehkki on märgata emakeele mõju. Tuleb ette vigu, kuid need ei takista mõistmist.
B1.2	Saab kuuldust aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka	Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi selge arutluskäiguga	Oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma	Oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt	

	üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordireportaažides, intervjuudes, ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne.	tekste erinevatel teemadel (nt noortele mõeldud meediatekstid, mugandatud ilukirjandustekstid). Suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevast laadi tekstist. Kogub teemakohast infot mitmest tekstist. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid (nt üldlugemine, valiklugemine). Tekstides esitatud detailid ja nüansid võivad jääda selgusetuks.	muljeid. Tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlusolukordades. Kasutab põhisõnavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti; keerukamate lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu. Väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. Hääldus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust..	lühikärgeliste sündmustest, isikutest). Oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust. Oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi. Oskab kirjutada õpitud teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi. Oma mõtete või arvamuste esitamisel võib olla keelelisi ebatäpsusi, mis ei takista kirjutatu mõistmist.	
--	---	---	--	--	--